

Pravu ljubav ne mogu razdvojiti ni mora ni oceani

Tekst: Katarina Kokorović / Fotografija: Fidelis Studio

Katarina i Marin

Za ljubav ne postoje granice. Kada se dvoje iskreno vole, uvijek nađu načina da ostanu u ljubavi usprkos svemu prava ljubav može prevladati sve prepreke, u našem slučaju čak i udaljenost od 15.000 kilometara

Marina sam upoznala još u djetinjstvu, kad sam iz Australije došla u posjet rodbini u Bosni, gdje je on živio sa svojim roditeljima. Našem poznanstvu kumovao je moj rođak Ivica, s kojim je Marin nerazdvojan od rođenja, pa je bio i kum na našem vjenčanju. Tako je počela naša dječja zaljubljenost, unatoč tomu što ja živim u Australiji i što smo se mogli vidati tek svake druge godine. U želji da malo putujem, 2009. godine došla sam u Europu, no većinu vremena provela sam u prekrasnoj Pulji, u koju se Marin u

međuvremenu preselio. Bilo je to nezaboravno ljeto, razgovarali smo o svemu, pokušavali nadoknaditi izgubljeno vrijeme. Uvidjeli smo da želimo iste stvari i spoznali da više od svega želimo dijeliti budućnost. Odlučili smo pokušati ostvariti vezu, usprkos kilometrima koji su nas razdvajali. Razdvojenost je najteže bilo podnositi prvih nekoliko mjeseci, ali zbog udaljenosti i cijene avionske karte nemoguće je bilo vidati se više od nekoliko puta godišnje. Marin je želio da se doselim u Hrvatsku, ali naposljetku smo odlučili da

on dođe u Australiju kako bih ja završila fakultet. Došao je krajem 2011., a dotad smo vezu održavali na daljinu. Svaki rastanak bio nam je sve teži, a svaki sastanak još dragocijeniji. Sada cijenimo svaki zajednički trenutak, jer znamo kako je teško biti odvojen od osobe koju voliš. Te dvije godine veze na daljinu potvrdile su da kada se dvoje iskreno vole uvijek nađu načina da ostanu u ljubavi usprkos svemu.

Mi smo uvijek vjerovali jedno drugome i iskreno sam zahvalna što mi Marin nikada

Svaki rastanak bio nam je sve teži, a svaki sastanak još dragocjeniji. Sada cijenimo svaki zajednički trenutak jer znamo kako je teško biti odvojen od osobe koju voliš. Te dvije godine veze na daljinu potvrdile su da kada se dvoje iskreno vole uvijek nađu načina da ostanu u ljubavi usprkos svemu.

nije dao ni najmanji povod da posumnjam u njega, u njegovu ljubav, u vjernost. Kao ni ja njemu. Da nije bilo tog velikog povjerenja, naša bi se ljubav istopila. Jedan od najsretnijih trenutaka bio je dan kada me Marin zaprosio. Od sreće sam osjetila najjače leptirice u želucu. Bilo je to 1. lipnja 2012. na brdu Mount-Cootha, koje ima najljepši pogled na Brisbane, grad u kojem sam odrasla. Pozvao me da večeramo u restoranu Summit na vrhu brda, ali meni se zbog nevremena nije dalo ići. Bio je jako uporan, a ja nisam shvaćala što planira za tu večer. Za vrijeme večere ništa se posebno nije dogodilo, ali kad smo izašli iz restorana, spustio se na jedno koljeno s prstenom u ruci. I zaprosio me. „Da, hoću, naravno!“ smijala sam se od sreće i iznenađenja.

Odmah smo se dogovorili da će vjenčanje biti u srpnju jer tada naša rodbina iz ostalih zemalja obično dolazi na ljetovanje. Isprva

smo mislili vjenčanje organizirati u Puli, ali Opatija nas je oduševila, a još kad smo prvi put vidjeli prekrasnu Kristalnu dvoranu hotela Kvarner, znali smo da je to naše mjesto iz snova za vjenčano slavlje. Vjenčali smo se 20. srpnja 2013. u crkvi sv. Jelene Križarice u slikovitom primorskom gradiću Kastvu jer i Marin i ja obožavamo starinsku arhitekturu. Vjenčano slavlje u Kristalnoj dvorani hotela Kvarner bilo je kao iz bajke. Svojom profesionalnošću posebno su nas oduševili direktor hotela Robert Herceg i direktor hrane i pića Pere Lotspaicha. Kristalna dvorana zasjala je u svom svojem sjaju zahvaljujući gospodinu Arsenu i njegovoj supruzi Željki iz agencije Noi Due. Cvjetni aranžmani u toplim žutim tonovima, staklene posude i svijeće savršeno su se nadopunjavali sa zlatno-žutom bojom raskošne austrougarske ljepotice Kristalne dvorane i učinili su da naše vjenčanje bude veličanstveno, na zadovoljstvo

nas samih i svih naših uzvanika.

Čarobna terasa hotela Kvarner tog predvečerja i noći bila je posebna. Dok smo Marin i ja uživali u fotografiranju, naši su gosti veselo uživali u aperitivima i raznovrsnim delicijama na terasi hotela. U ponoć je poslužena predivna torta, također na terasi, na stolu od ogledala sa svijećama i ružama. Ima li išta romantičnije od treperavih svijeća pod mjesecinom na terasi hotela Kvarner s pogledom na more dok si okružen dragim uzvancima? Predivno! Naše vjenčano slavlje zaista je bilo lijepo, radosno, zabavno i nezaboravno uz izvrsnu hranu, piće, slastice, pjesmu i ples te izvanrednu atmosferu. Zahvaljujući prekrasnim fotografijama studia Fidelis, ostali su zabilježeni trenuci koji će nas uvijek vraćati na naš dan i naše drage gosti koji su uveličali taj najljepši dan.